

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10C/145/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811215458
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2012:3811215458.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi v právnej veci navrhovateľky L. D., nar. X.X.XXXX, bytom H., F. cesta č. 7, zast. Mgr. Vladimírom Ľuptákom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Námestie slobody 10 proti odporcovi O. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., F. cesta č. 7, o vylúčení odporcu z užívania nehnuteľností, takto

rozhodol:

Vylučuje odporcu z užívania nehnuteľnosti zapísanej v KN, na LV č. XXXX, k.ú. H. - rodinného domu so súpisným číslom XXXXX, postaveného na parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXmX, do právoplatného skončenia rozvodového konania účastníkov vedeného na Okresnom súde v Prievidzi pod sp. zn. 11C/114/2011.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

O trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom prostredníctvom právneho zástupcu domáhala vylúčenia odporcu z užívania nehnuteľností zapísaných v KN, na LV č. XXXX, k.ú. H., ako parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXmX, parc. č. XXXX/X, záhrady o výmere XXmX, parc. č. XXXX, záhrady o výmere XXXmX, rodinného domu so súpisným číslom XXXXX, postaveného na parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXmX a dvojgaráže so súpisným číslom XXXXX, nachádzajúcej sa na parc. č. XXXX/X, zapísanej v KN, na LV č. XXXX, k.ú. H. z dôvodu, že odporca je dôvodne podozrivý z fyzického násillia voči nej, ktorého sa dopustil niekoľkokrát v krátkom časovom období, v dňoch 22.6.2011, 23.6.2011, 7.8.2011. Dňa 7.8.2011 jej spôsobil zlomeninu kostrče, v dôsledku čoho bola práceneschopná.

Na trovách konania uplatnila trovy právneho zastúpenia.

Odporca žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť. Poukázal na to, že od 7.8.2011, kedy odporca navrhovateľke spôsobil zlomeninu kostrče, medzi nimi k žiadnemu fyzickému útoku nedošlo, vzťahy majú korektné a jediným dôvodom, pre ktoré medzi nimi vznikajú nedorozumenia je skutočnosť, že sa nevedia dohodnúť na spôsobe stretávania sa odporcu s maloletými deťmi pochádzajúcimi z ich manželstva.

Trovy konania neuplatnil.

Po vypočutí účastníkov, svedkov, oboznámení sa so spisom tunajšieho súdu č.k. 11C/114/2011, s písomnou správou OR PZ Prievidza zo dňa 14.3.2012 založenou v spise 11C/114/2011 na čl. 124,125, s obsahom spisu tunajšieho súdu 12C/321/98, s konceptom vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-1853/PD-PD-2011, s potvrdením o práceneschopnosti navrhovateľky zo dňa 8.8.2011, s lekárskeym potvrdením zo dňa 23.6.2011, s oznámením OO PZ Prievidza zo dňa 12.7.2011, s potvrdením OO PZ Prievidza zo dňa 22.6.2011, s výpisom zo zdravotnej dokumentácie navrhovateľky zo dňa 7.8.2011, s lekárskeym potvrdením zo dňa 10.8.2011, s výpisom z KN - s LV č. XXXX, k.ú. H., s dokladmi z prílohovej obálky, s výpisom z KN - s LV č. XXXX, k.ú. H., s trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 2T 7/2001-66, s ostatnými listinnými dôkazmi v spise založenými, súd zistil nasledovný skutkový stav :

Účastníci sú manželia, ktorí manželstvo uzavreli dňa 11.7.2008 v Čereňanoch. Pred uzavretím manželstva sa im narodili dve maloleté deti, A., nar. XX.XX.XXXX a F., nar. XX.X.XXXX. Ich spoločným bydliskom je Prievidza, F. cesta č. XXXXX/X. V súčasnosti prebieha na tunajšom súde rozvodové konanie účastníkov, ktoré sa vedie pod sp. zn. 11C/114/2011.

Navrhovateľka žiadala odporcu vylúčiť z užívania spoločnej nehnuteľnosti, rodinného domu nachádzajúceho sa v Prievidzi, na Nedožerskej ceste č. 30260/7, postaveného na parc. č XXXX/X, zapísaného v KN, na LV č. XXXX, k.ú. H. a dvojgaráže nachádzajúcej sa na parc. č. XXXX/X, zapísanej v KN, na LV č. XXXX, k.ú. H., z dôvodu, že odporca ju fyzicky napádal. Fyzických útokov sa voči nej dopustil niekoľkokrát v krátkom časovom období, v dňoch 22.6.2011, 23.6.2011 a 7.8.2011. Dňa 7.8.2011 jej spôsobil zlomeninu kostrče, v dôsledku čoho bola práceneschopná.

Uznesením č.k. 10C/145/2011-32 zo dňa 20.9.2011, právoplatným dňa 25.10.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/285/2011-40 zo dňa 10.10.2011 súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi zakázal dočasne vstupovať do rodinného domu účastníkov nachádzajúceho sa v Prievidzi, na F. ceste č. XXXXX/X, postaveného na parc. č XXXX/X, zapísaného v KN, na LV č. XXXX, k.ú. H..

Navrhovateľka vo svojej výpovedi poukázala na to, že odporca má vytvorené vhodné bytové podmienky tým, že je výlučným vlastníkom rodinného domu a prístavby, ktorý sa nachádza na parc. č. XXXX/X, so súp. č. XXX a je zapísaný v KN, na LV č. XXXX, k.ú. H.. Jedná sa o nehnuteľnosť, súčasťou ktorej je aj bytová jednotka, kde odporca má možnosť bývať v prípade, že súd návrhu vyhovie. Do spisu založila fotodokumentáciu uvedenej bytovej jednotky, z ktorej bolo zrejmé, že je uspokojená na bývanie.

Uviedla, že fyzickým útokom z júna a júla 2011 prechádzali vzájomné hádky. Dňa 22.6.2011 ju odporca po prvýkrát fyzicky napadol. Vyhrážal sa, že nesmie používať elektrické spotrebiče pre svoju potrebu, len pre deti. Keď mu oponovala, zavrel ju do kúpeľne, kde jej dal facky. Na druhý deň ráno, dňa 23.6.2011, ju napadol druhýkrát, tiež v kúpeľni. Odstrčil ju od zrkadla a dal jej facky. K ďalšiemu fyzickému útoku došlo dňa 7.8.2011 v ich spoločnom rodinnom dome. Pri hre odporcu so synom v obývačke, ho syn nechtiac potiahol za vlasy, na čo odporca reagoval tým, že synovi dal facku. Odporcove reakcie sa navrhovateľke nepáčili, čo mu povedala. Následne odišla do spálne. Odporca prišiel za ňou a nadával jej. V spálni ju kopol do chrbta. Pociťovala silnú bolesť a privolala hliadku polície. K ďalším fyzickým útokom odporcu došlo aj po 7.8.2011. S odstupom dvoch týždňov, v sobotu, jej odporca dal facku a keď vychádzala z obývačky na terasu rodinného domu, ju nohou kopol do chrbta. Vyletela z obývačky cez otvorené dvere na terasu. Nespadla, zostala stáť na nohách, ale vykričala, aby jej neubližoval, pretože v ten deň mali návštevu na rodinnej oslave.

Ich spolužitie v súčasnej dobe je také, že spoločne s deťmi užívajú celý rodinný dom. Keď je doma kľud, odporca sa zdržuje v spálni a navrhovateľka s deťmi v obývačke. Ich rodinný dom pozostáva z 5 izieb. Odporca navrhovateľku pred deťmi nikdy fyzicky nenapadol. Ku všetkým fyzickým útokom došlo v neprítomnosti detí. Poukázala aj na to, že keď v dome prechádza okolo nej, zastrašuje ju, že jej dá facku a keď sa zľakne, zabáva sa na tom. Za súčasného stavu navrhovateľka nie je schopná s odporcom bývať v spoločnej domácnosti a spoločne s ním užívať rodinný dom. Bojí sa ho a bojí sa s ním byť sama. Rovnako sa ho začala báť aj ich dcéra a začala odporcu ignorovať. Vníma správanie odporcu.

Účastníci po dobu troch mesiacov spávajú oddelene, navrhovateľka spolu s dcérou spáva v hosťovskej izbe odporca sám s spálni. Zo správania odporcu má navrhovateľka psychologické problémy. Zatiaľ lekára nevyhľadala.

V ďalšom období, po nariadení predbežného opatrenia, t.j. po 20.9.2011, navrhovateľka hodnotila vzťahy medzi účastníkmi ako formálne. Mala záujem dohodnúť sa s odporcom na spôsobe stretávania sa s deťmi. Nedohodli sa, pretože každý z nich mal inú predstavu o čase stretávania sa odporcu s deťmi. Zhoršil sa vzťah maloletej A. k odporcovi. Je z odporcu nervózna, bojí sa ho, pretože viackrát bola svedkom konfliktov medzi účastníkmi. Nemá k nemu citový vzťah a odmieta sa s ním stretávať. Maloletý F. má k odporcovi vytvorený dobrý vzťah, stretávajú sa spolu v dome, kde toho času odporca žije. Syn u odporcu aj prespáva. Vzhľadom k tomu, že dcéra účastníkov nemá záujem sa s odporcom stretávať a syn sa s ním stretáva v jeho domácnosti, navrhovateľka nepovažovala za dôvodné, aby sa odporca domáhal vstupu do spoločného rodinného domu za účelom stretávania sa s deťmi. I napriek tomu, že predbežným opatrením mu bol uložený zákaz dočasne do domu vstupovať, chodieval aj toho času k domu vo večerných hodinách, okolo 18.00 a 19.00 hod. a dožaduje sa vstupu do domu za účelom stretávania sa s deťmi. Jedenkrát sa stalo, že syn odporcovi otvoril dvere a umožnil mu vstup do domu. Počas jeho návštevy v dome navrhovateľku provokoval, aby zavolała políciu na neho, v prítomnosti syna poukazoval na to, že nech vidí akú má matku, keď chce na neho ako otca zavolať políciu. Pohyb odporcu v blízkosti domu navrhovateľka riešila aj s políciou, ktorá jej odporučila nainštalovať do domu kameru, aby mala dôkaz o vstupe odporcu do nehnuteľnosti. Koncom februára 2012 v interiéri nehnuteľnosti navrhovateľka nainštalovala kameru. Počas jej neprítomnosti a neprítomností detí v dome dňa 4.3.2012, odporca vošiel do domu tak, že si otvoril kľúčom vchodové dvere a vylomil interiérové dvere v hosťovskej izbe, zničil kameru a videozáznam. Podala trestné oznámenie vo veci vlámania a uviedla, že podozrieva odporcu zo spáchania tohto skutku. Vec je v štádiu riešenia. Dňa 6.3.2012 počas jarných prázdnin maloletých detí v čase, keď neboli doma, odporca prišiel k domu a pýtal sa na syna. Chcel, aby navrhovateľka otvorila dvere a umožnila mu stretnutie s ním, hoci mu oznámila, že deti doma nie sú. Odporca odišiel a o dve hodiny sa vrátil s príslušníkmi polície, ktorým oznámil, že deti sú v ohrození, na základe čoho sa domáhal vstupu do nehnuteľnosti. V prítomnosti polície mu navrhovateľka umožnila vstup do domu. Odporca do domu nevošiel, interiér si ohliadli policajti a priateľ odporcu, ktorým ukázala všetky miestnosti. Bola toho názoru, že skutočným dôvodom, pre ktorý mal odporca záujem vstúpiť do domu, bolo to, že si myslel, že má v dome priateľa, čo nebola pravda.

V ďalšom období, po udalosti zo dňa 7.8.2011, odporca navrhovateľku fyzicky nenapadol, pretože neboli v osobnom kontakte a na základe predbežného opatrenia má odporca uložený zákaz vstupovať do spoločnej nehnuteľnosti účastníkov. Hoci k ďalším fyzickým útokom na osobu navrhovateľky už nedošlo, uviedla, že odporca ju stále provokuje tým, že sa dožaduje vstupu do nehnuteľnosti. V októbri 2011 sa stalo, že jej vypustil pneumatiky na aute, keď chcela deti odvieť do školy a MŠ. Sám sa navrhovateľke k tomu priznal. V čase keď s deťmi nebýva doma, odporca má záujem dostať sa do interiéru domu, čo usúdila z toho, že po návrate domov našla rozhádzané veci.

Odporca považoval návrh navrhovateľky za neopodstatnený a účelový, cieľom ktorého je vykresliť ho ako agresívneho človeka, ktorý sa nevie postarať o deti a ktorý navrhovateľku fyzicky napáda. Poprel, že v dňoch 22. a 23.6.2011 navrhovateľke dal facky. Ku skutku zo dňa 7.8.2011 sa doznal. Poprel, že s odstupom dvoch týždňov od 7.8.2011, ju napadol tak, že preletela z obývačky na terasu. V uvedený deň boli u nich na návšteve svokrovci a v žiadnom prípade pred nimi by sa takto nesprával. Vzťahy medzi účastníkmi hodnotil ako chladné, ústne spolu nekomunikujú. Komunikujú len prostredníctvom e-mailu alebo SMS správ. Nepoprel, že pneumatiky na motorovom vozidle navrhovateľky vypustil v júli 2011.

V období po nariadení predbežného opatrenia sa odporca podľa vlastného vyjadrenia k navrhovateľke nechová agresívne, fyzicky ju nenapáda a poprel, že by sa dožadoval vstupu do rodinného domu. Má záujem len o stretávanie sa s deťmi, čo rieši tak, že pokiaľ ide okolo domu, zaklope a chce len to, aby mu bolo umožnené stretnúť sa deťmi. Niekedy chodieval k domu dvakrát do týždňa, niekedy nepríde ani jedenkrát za celý týždeň. Bol toho názoru, že navrhovateľka ho vedome obmedzuje v styku s deťmi. Vo februári 2012 sa stalo, že keď bol pri dome, syn plakal a chcel, aby mohol za ním ísť do domu, čo mu navrhovateľka neumožnila. Synovi to zdôvodnila tak, že pokiaľ by ho vpustila, zbil by ju. Z týchto

dôvodov sa nedomáha vstupu do domu, pretože nechce, aby navrhovateľka pred deťmi hovorila, že by ju mohol zbiť, ak by ho do domu vpustila. Má záujem len o stretávanie sa s deťmi.

Nevedel, k akému incidentu došlo dňa 4.3.2012 v rodinnom dome. Nevedel o tom, že došlo k zničeniu kamery a videozáznamu. Poprel, že by sa v uvedený deň do domu vlámal a kameru zničil. Poukázal na to, že má len kľúče od vchodových dverí. Všetky ostatné interiérové dvere navrhovateľka zamyká, v dôsledku čoho mu je znemožnené voľne sa po rodinnom dome pohybovať a preto pre neho nemá žiadny význam, aby v neprítomnosti navrhovateľky a detí do domu vstupoval, pretože sa ďalej ako do chodby nedostane.

Dňa 6.3.2012 okolo 17.00 hod. odporca prišiel k rodinnému domu s tým, že sa chcel stretnúť s deťmi. Navrhovateľka mu oznámila, že nie sú doma a odmietla mu povedať, kde sa nachádzali. Povedal jej, že pokiaľ mu nepovie, kde sú deti, zavolá políciu. Keďže i napriek tomu mu odmietla povedať, kde sa deti nachádzali, zavolať príslušníkov polície, aby zistili, kde sa deti nachádzajú. Navrhovateľka informácie o deťoch príslušníkom polície povedala, títo mu to oznámili, čím sa celá záležitosť vyriešila a on pred rodinného domu odišiel.

Odporca poukázal na to, že Vianočné sviatky trávil spoločne s navrhovateľkou a deťmi v rodinnom dome, v ktorom prespal tri noci. Pokiaľ by navrhovateľka mala dôvodné obavy, že ju fyzicky napadne, nesúhlasila by s tým. Mali sa dohodnúť na obnovení spolužitia, k čomu však nedošlo pre nezáujem navrhovateľky.

Navrhovateľka k vianočným sviatkom uviedla, že odporcovi výlučne kvôli deťom navrhla, aby sviatky trávil spoločne. V dome prespal len jednu noc a ďalšie tri dni chodieval len počas denných hodín za deťmi, s ktorými sa hral. Navrhol jej, aby sa pokúsili spolužitie obnoviť, ale navrhovateľka ich vzájomný vzťah nepovažovala za perspektívny a návrh na jeho obnovu zamietla. Poprela, že by udržiavala vzťah s iným mužom.

Ako svedkov súd v konaní vypočul rodičov navrhovateľky. Otec navrhovateľky, D. M., potvrdil, že niekedy v priebehu leta 2011 chcel dať odporca navrhovateľke facku, resp. ju chcel udrieť. T. to pri príležitosti nejakých osláv vnúčat, ktorej sa zúčastnil. R., že s časovým odstupom troch týždňov, tiež v priebehu leta XXXX, chcel odporca navrhovateľku kopnúť v rodinnom dome, kde bol s manželkou na nejakej oslave. F. sa aj pred ním sťažovala, že ju odporca v roku XXXX, aj v roku XXXX zbil. F. sa, kedy a za akých okolností dochádzalo medzi účastníkmi k fyzickým útokom, ale viackrát sa navrhovateľka sťažovala na správanie odporcu a na to, že ju fyzicky napáda. O. konflikty boli riešené aj na polícii. H. sa, že sa aj v auguste XXXX sťažovala, že ju odporca zbil, v dôsledku čoho mala narazenú alebo nalomenú kostrč.

Matka navrhovateľky, M. E., sa nepamätala, že by sa v roku 2011 navrhovateľka sťažovala na nejaké zranenia, ktoré jej mal spôsobiť odporca a nebola ani svedkom žiadneho fyzického útoku na navrhovateľku. V auguste 2011 sa navrhovateľka sťažovala, že ju odporca kopol, v dôsledku čoho mala naštiepenú kostrč. V septembri 2011 bola spolu s manželom v rodine účastníkov na oslave vnukových narodenín. Odporca sa choval podráždene a nervózne. Osobne nebola svedkom fyzického útoku na navrhovateľku.

Z lekárskeho potvrdenia zo dňa 23.6.2011 súd zistil, že navrhovateľka v uvedený deň bola lekársky ošetrovaná. V potvrdení sa uvádza, že dňa 22.6.2011 a opakovane dňa 23.6.2011 ju napadol odporca. Utrpela mnohopočetné povrchové poranenie hlavy jarmovo-tvárovej krajiny obojstranne a čiastočné traumatické odtrhnutie nechta tretieho prsta ľavej hornej končatiny.

Z potvrdenia OO PZ Prievidza zo dňa 22.6.2011 vyplýva, že dňa 22.6.2011 navrhovateľka urobila ústne oznámenie o tom, že v uvedený deň ju odporca opakovane niekoľkokrát otvorenou dlaňou pravej ruky udel na ľavé líce a do oblasti ucha.

Z potvrdenia traumatologickej ambulancie v Prievidzi zo dňa 7.8.2011 bolo zistené, že navrhovateľka utrpela zlomeninu kostrče, v dôsledku čoho bola od 8.8.2011 práceneschopná.

Odporca sa ku skutku zo dňa 7.8.2011 doznal. Trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 2T/7/2011-66 zo dňa 18.1.2012 bol odporca uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, 2 písm. a/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody na 12 mesiacov s podmieneným odkladom na 15 mesiacov. Trestný rozkaz nie je právoplatný z dôvodu podania odporu odporcom.

Predchádzajúce manželstvo odporcu bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 12C/321/1998-22 zo dňa 5.2.1999. Z podania manželky odporcu zo dňa 30.9.1998, ktorá podala návrh na rozvod manželstva, súd zistil, že v tomto podaní uvádza udalosť zo dňa 5.9.1998, kedy ju odporca v neskorých nočných hodinách pod vplyvom alkoholu napadol a bil ju rukami po tvári. Vyhľadala lekárske ošetrenie. Fyzické napadnutie manželka odporcu potvrdila aj vo výpovedi zo dňa 5.2.1999 a nespochybnil ho ani odporca vo výpovedi. Ako dôvod uviedol podozrenie z manželskej nevery, ktorá nebola preukázaná. Príčinu rozvratu vzťahov medzi odporcom a jeho predchádzajúcou manželkou súd videl v ich povahových a názorových rozdieloch a v pracovnej zaneprázdnenosti odporcu.

Z rozvodového spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11C/114/2011 bolo zistené, že dňa navrhovateľka podala návrh na rozvod manželstva účastníkov z dôvodu nezhôd, ktoré medzi nimi pretrvávali ohľadne spoločného hospodárenia a nakladania s majetkom. Odporca mal navrhovateľke vyčítať, že nadobudnutie spoločného majetku je len jeho zásluha a výsledok jeho podnikateľských aktivít. Navrhovateľka k nemu stratila citový vzťah a mala podozrenie, že odporca udržiaval vzťah s inou ženou. Rozvodové konanie nie je ukončené. Na čl. 124, 125 spisu je založená správa OO PZ Prievidza zo dňa 14.3.2012, z obsahu ktorej súd zistil, že v dňoch 13.6.2011, 27.9.2011, 28.9.2011 a 6.3.2012 bola kontaktovaná polícia za účelom riešenia osoby navrhovateľky. Dňa 13.6.2011 bolo riešené anonymné oznámenie o vodičovi pod vplyvom alkoholu. Polícia na mieste samom zistila, že motorové vozidlo patrilo navrhovateľke. Nezistili protiprávne konanie z jej strany, pretože vozidlo nevedla pod vplyvom alkoholu. Dňa 27.9.2011 odporca oznámil policii napadnutie navrhovateľkou. Dňa 28.9.2011 bolo prijaté oznámenie na polícii, že navrhovateľka viedla motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Preverovaním polícia zistila, že dychovou skúškou bolo navrhovateľke nameraných 0,12 mg/l alkoholu. Dňa 6.3.2012 polícia riešila oznámenie odporcu týkajúce sa maloletých detí účastníkov, o pobyte ktorých počas jarných prázdnin navrhovateľka neinformovala odporcu.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnomu záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný v časti, ktorou sa domáhala vylúčenia odporcu z užívania rodinného domu.

Manžel, ktorý podá návrh na súd, musí preukázať, že došlo k fyzickému alebo psychickému násilliu, resp. že je tu hrozba takého násillia aj v budúcnosti. Právo v takomto prípade musí chrániť slabšiu stranu a aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva dať možnosť, aby sa riešili právne situácie takým spôsobom, aby ten z manželov, ktorý zasahuje do práva druhého na pokojný a zdravý život, v záujme ochrany zdravého vývoja detí, bol obmedzený aj v takých právach, ako je právo spoluvlastníka na užívanie domu alebo bytu. Ide o pomerne veľký zásah do práv spoluvlastníka, avšak viac ako vlastníctvo je potrebné chrániť zdravie a život druhého manžela, ako aj členov rodiny bývajúcich v spoločnom dome alebo byte.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi účastníkmi nebolo sporné, že vzťahy medzi nimi sú neusporiadané, čo vyústilo do podania návrhu na rozvod manželstva navrhovateľkou, ku ktorému sa odporca pripojil. Je zrejmé, že nezhody účastníkov negatívne ovplyvnili aj ich maloleté deti, najmä

vzťah maloletej Laury k odporcovi, ktorá sa ho bojí a odmieta sa s ním stretávať. Vzťah maloletého F. k odporcovi zatiaľ zhoršený nebol, dieťa sa s ním rado stretáva a má k nemu vytvorené pozitívne citové väzby. Problematická je realizácia styku odporcu s maloletými deťmi, pretože účastníci sa na ňom doposiaľ nedokázali dohodnúť. Záujem odporcu na pravidelnom a častom stretávaní sa s deťmi je konfrontovaný s postojom navrhovateľky, ktorá preferuje iné formy a intervaly stretávania sa odporcu s nimi. Nezhody v úprave rodičovských práv a povinností účastníkov k maloletým deťom sú dôvodom vzniku nedorozumení a konfliktov medzi nimi, svedkami ktorých boli v minulosti aj deti.

Rovnako bolo nesporné, že odporca počas spolužitia s navrhovateľkou v spoločnom rodinnom dome, dňa 7.8.2011 navrhovateľku fyzicky napadol a spôsobil jej zlomeninu kostrče, ktorá si vyžiadala jej práceneschopnosť. Odporca sa ku skutku zo dňa 7.8.2011 doznal. Trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 2T/7/2011- 66 zo dňa 18.1.2012 bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, 2 písm. a/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody na 12 mesiacov s podmienčným odkladom na 15 mesiacov. Trestný rozkaz nenadobudol právoplatnosť z dôvodu podania odporu odporcom. Podľa názoru súdu uvedenému fyzickému útoku predchádzali aj ďalšie, ku ktorým došlo v dňoch 22.6.2011 a 23.6.2011, i keď ich odporca popieral. Navrhovateľka do spisu doložila lekárske potvrdenie o ošetrovaní dňa 23.6.2011 a o druhu zranení, ktoré utrpela. Súd nemal pochybnosti o dôveryhodnosti výpovede navrhovateľky, o dôvode vystavenia lekárskeho potvrdenia, na základe čoho uznesením č.k. 10C/145/2011-32 zo dňa 20.9.2011, právoplatným dňa 25.10.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/285/2011-40 zo dňa 10.10.2011 nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi zakázal dočasne vstupovať do rodinného domu účastníkov nachádzajúceho sa v Prievidzi, na Nedožerskej ceste č. 30260/7, postaveného na parc. č XXXX/X, zapísaného v KN, na LV č. XXXX, k.ú. H..

Neusporiadané vzťahy medzi účastníkmi konania potvrdili aj rodičia navrhovateľky, ktorí boli v konaní vypočutí ako svedkovia. Priamymi svedkami fyzických útokov odporcu na navrhovateľku neboli, ale zhodne uviedli, že navrhovateľka sa pred nimi sťažovala na fyzické napádanie odporcom.

Z výsluchu oboch účastníkov vyplynulo, že v ďalšom období, po nariadení predbežného opatrenia, k obnoveniu ich spolužitia i napriek snahe odporcu nedošlo, pre nezáujem navrhovateľky. Oboja zhodne potvrdili, že od nariadenia predbežného opatrenia nedochádza k žiadnym fyzickým útokom odporcu na navrhovateľku. Ich vzájomné vzťahy sú formálne a obmedzujú sa výlučne na komunikáciu ohľadne maloletých detí. Je zrejmé, že predbežné opatrenie splnilo svoj účel a vzťahy účastníkov nie sú poznačené fyzickým násilím. Odporca však i napriek tomu kontaktuje navrhovateľku v rodinnom dome za účelom stretávania sa s deťmi, čo sám vo svojej výpovedi potvrdil. Aj v tomto období sú vzájomné vzťahy účastníkov problematické, ich vzájomná ústna komunikácia je poznačená vážne narušenými vzťahmi medzi nimi. Dôkazom o tom sú policajné záznamy z obdobia 27.9.2011, 6.3.2012, založené na čl. 124, 125 rozvodového spisu účastníkov, z ktorých vyplýva, že práve odporca k riešeniu nezhôd medzi účastníkmi privolával políciu. Na druhej strane zase navrhovateľka upodozrievala odporcu, že dňa 4.3.2012 v jej neprítomnosti a v neprítomnosti detí, vošiel do domu, od ktorého má kľúče a zničil nainštalovanú kameru a videozáznam z nej. Vo veci navrhovateľka podala trestné oznámenie. Obvinenie voči konkrétnej osobe zatiaľ nebolo vznesené. K ďalšiemu nedorozumeniu medzi účastníkmi došlo dňa 6.3.2012, kedy odporca k rodinnému domu privolal policajnú hliadku za účelom zistenia, kde sa nachádzali deti, ktoré doma neboli a navrhovateľka mala odporcovi odmietnuť informáciu o ich pobyte. Navrhovateľka informácie o deťoch príslušníkom polície povedala, títo mu to oznámili, čím sa celá záležitosť vyriešila a on pred rodinného domu odišiel. Odporca nepoprel ani skutok z roku 2011, kedy navrhovateľke bezdôvodne vypustil pneumatiky na motorovom vozidle, ktorý je možné považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je súd toho názoru, že z preventívnych dôvodov, za účelom zabránenia ďalších fyzických, prípadne psychických atakov odporcu voči navrhovateľke, ku ktorým by podľa názoru súdu dochádzalo aj naďalej, nebyť nariadeného predbežného opatrenia, je potrebné odporcu vylúčiť z užívania rodinného domu, nakoľko z jeho konania je zrejmé, že pred riešením problémov súvisiacich s manželským a rodinným životom účastníkov, s rodičovskými právami odporcu k maloletým deťom najmä vo vzťahu k úprave styku s nimi, vzájomnou komunikáciou s navrhovateľkou,

uprednostňuje riešenia prostredníctvom polície, čo môže na navrhovateľku vyvolávať oprávnené psychický tlak a môže byť považované za formu psychického násillia voči nej. Zároveň určil, že odporca je z užívania rodinného domu vylúčený do právoplatného skončenia rozvodového konania, čím bude splnený účel tohto rozhodnutia a účastníkom nebude nič brániť vo vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva, v rámci ktorého si vyriešia aj vlastnícke vzťahy k spoločnej nehnuteľnosti. V prípade vylúčenia odporcu z užívania domu na dlhšie časové obdobie, napr. do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, by neprimerane obmedzilo výkon jeho vlastníckeho práva k spoločnej nehnuteľnosti a neprimerane by zvýhodnilo navrhovateľku, ktorá by nebola motivovaná k vyporiadaniu BSM. Odporca má zabezpečené bývanie v nehnuteľnosti, ktorej je výlučným vlastníkom, preto týmto rozhodnutím nie sú ohrozené jeho bytové potreby.

Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala vylúčenia odporcu z užívania dvojgaráže susediacej s rodinným domom účastníkov a príslušných nehnuteľností zapísaných v KN, na LV č. XXXX, k.ú. H., v tejto časti súd návrh ako nedôvodný zamietol. Garáž má samostatný vchod, stavebne nie je spojená s rodinným domom a k naplneniu účelu vylúčenia odporcu z užívania nehnuteľností postačí jeho vylúčenie z užívania rodinného domu, kde ku konfliktom medzi účastníkmi dochádzalo a mohlo by aj v budúcnosti dochádzať. Napokon navrhovateľka vzala čiastočne späť návrh na nariadenie predbežného opatrenia vo vzťahu k dvojgaráži, v ktorej bolo konanie čiastočne zastavené. Bolo zistené, že k fyzickým útokom odporcu na navrhovateľku dochádzalo výlučne v interiéri rodinného domu, preto nebolo dôvodné vylúčiť ho z užívania ostatných nehnuteľností zapísaných v KN, na LV č. XXXX, k.ú. H., špecifikovaných v petite návrhu.

O trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, v súlade s ust. § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.